

Тазкия дарслари (164-дарс). Тоатни ошкора қилиш ва гуноҳни беркитишга рухсат

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

17:00 / 18.12.2021 2567

Тоатни махфий қилишда ихлос ва риёдан сақланиш фойдаси бор. Тоатни ошкора қилишда эса бировларнинг эргашиши ва одамларга яхшилиқни тарғиб қилиш фойдаси ҳам бор.

Ҳажга ўхшаш ибодатларни эса махфий қилишнинг умуман иложи йўқ. Бас, шундай экан, амални ошкора қилган одам қалбини кузатиб бориши лозим. Токи унда махфий риёнинг муҳаббати пайдо бўлиб қолмасин. Доимо одамлар эргашишини ният қилиб турсин.

Бас, кимнинг иродаси кучли бўлиб, ихлоси нафсига эгалик қилолса, унинг наздида одамларнинг мақтови ва қоралови ҳеч нарса бўлмай қолса, амалини ошкора қилавериши мумкин. Чунки яхшиликка тарғиб қилиш яхшиликдир.

Салафи солиҳларнинг бир жамоалари одамлар ўртак олиши учун ўзларининг аҳволи шарифларидан баъзиларини ошкора қилар эдилар. Улардан бирлари жон таслим қилиш пайти келганда: «Менга йиғламанглар! Мен мусулмон бўлганимдан буён бирор оғиз хато гап гапирганим йўқ», деган.

Абу Бакр ибн Айёш раҳимаҳуллоҳу ўғлига: «Бу хужрада Аллоҳ таолога маъсият қилишдан ҳазир бўл! Мен унда ўн икки минг марта хатм

қилганман», деган.

Баъзи кишилар гуноҳни беркитишни риё деб ўйлайдилар. Аслида эса ундай эмас. Риё қилмайдиган содиқ банда ўзидан маъсият содир бўлганда уни беркитса, жоиз. Чунки Аллоҳ таоло гуноҳларнинг ошкора қилинишини ёқтирмайди ва беркитилишини яхши кўради.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰتَوْا زَكٰتَكُمْ يَوْمَ الْحٰجِّ وَالْيَوْمِ النَّوَءِ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ
اِنَّ زَكٰتَكُمْ اَنْ تَتَّقُوْا ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۗ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ

Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир одам Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен шаҳарнинг четида бир аёл билан бирга бўлдим, у билан жинсий алоқа қилмадим-у, бошқасини қилдим. Мана, мен турибман, нима қилсангиз, майли», деди. Умар розияллоҳу анҳу унга:

«Аллоҳ сени беркитибди, сен ҳам ўзингни беркитганингда эди...» деди.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам у одамга ҳеч нарса демадилар. У ўрнидан туриб, жўнаб кетди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам унинг ортидан бир кишини юбордилар. У бориб, ҳалиги одамни чақирди-да, унга:

«Наҳорнинг икки тарафида ва кечанинг бир бўлагида намозни тўқис адо қил! Албатта, яхшиликлар ёмонликларни кетказади. Бу эса эсловчиларга эслатмадир», оятини ўқиб берди.

У ердаги одамлардан бири:

«Эй Аллоҳнинг Набийси, бу унинг ўзига хосми?» деди. У зот:

«Йўқ! Барча одамларга», дедилар».

Бухорий, Муслим, Абу Довуд, Термизий ва Насоий ривоят қилишган.

هَلَلِى لَصِّى بِّنَالَا دُنْعُ تُنُكْ : لَأَقُ هُنْعُ هَلَلِى ضَرِّ كَلَامِ نَبِّ سَنَأُ نَعُ
هُمُقَأَفُ أَدْحُ تَبَصَأُ يِّنَا ، هَلَلِى لَوُسَرِى : لَأَقُفُ لُجْرُ هَأَجَفُ مَلَسُو هِيَلَعُ
سِّى بِّنَالَا عَمُ كَلَصَفُ هَالَصَلَا تَرَضَحُو : لَأَقُ هُنْعُ هَلَأَسَيِّ مَلَوُ : لَأَقُ سِّى لَعُ
مَلَسُو هِيَلَعُ هَلَلِى لَصِّى بِّنَالَا كَصَقُ أَمَلَفُ ، مَلَسُو هِيَلَعُ هَلَلِى لَصِّى
سِّى فُمُقَأَفُ أَدْحُ تَبَصَأُ يِّنَا ، هَلَلِى لَوُسَرِى : لَأَقُفُ لُجْرُ هَالَصَلَا مَأَقُ هَالَصَلَا
هَلَلِى لَأَنِإَفُ « : لَأَقُ مَعْنُ : لَأَقُ «؟ أَنْعَمَ تَبَصَأُ دَقُ سَنِيَلَأُ» : لَأَقُ هَلَلِى لَأَبَاتُكُ
سِّى رَأَخُ بَلَأُ هَأَوْرُ . «كَبِّنُ دَكَلُ رَفَعُ دَقُ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида эдим, бир киши келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга (зино жазосига) лойиқ иш қилдим. Уни менга жорий қилинг», деди.

Ул зот ундан у нима эканини сўрамадилар. Намоз вақти бўлди. Ҳалиги одам Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқиди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни ўқиб бўлганларидан сўнг, ҳалиги одам ўрnidан туриб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга лойиқ иш қилдим, менга Аллоҳнинг ҳукмини жорий этинг», деди. Ул зот:

«Биз билан намоз ўқидингми?» дедилар. У:

«Ҳа», деди.

«Батаҳқиқ, Аллоҳ сенинг гуноҳингни мағфират қилди», дедилар у зот».

Бухорий ривоят қилган.

Ҳа, банда гуноҳ қилган бўлса ҳам, қалбида Аллоҳ таоло муҳаббат қилган нарсаларга муҳаббат бўлиши мумкин.

Риёдан қўрқиб тоатни тарк қилишда ҳам ҳолатга қаралади. Агар амалнинг сабаби дунё бўлса, уни тарк қилиш лозим. Чунки бундай амал тоат эмас, маъсиятдир. Агар амалнинг боиси дин ва холис Аллоҳ таолонинг розилиги бўлса, уни тарк қилиш лозим эмас. Чунки бундай ибодат риёга кирмайди.

Шунингдек, риё дейилишидан қўрқиб, амални тарк қилиш дуруст эмас.

Чунки бу шайтоннинг ҳийлаларидандир.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди